

112. f. Udviklingen i Fællesskabets handel med udenforstående lande såvel i sin helhed som med større landegrupper.

113. På samme tid vil Kommissionen anmode de seks regeringer om under medvirken af denne at sammenholde deres ideer og planer for så vidt angår indkomspolitikken, således at der vil kunne opstilles konklusioner for, hvorledes man vil kunne gennemføre den hurtigst mulige ekspansion under opretholdelse af stabile priser, og for, hvorledes man kan nå frem til en mere retfærdig fordeling af fremskridtets frugter.¹⁾

En undersøgelse af denne art er nært knyttet til et studium af prisdannelsen i sådanne erhvervsområder inden for Fællesskabet, hvor konkurrencen ikke er fuldstændig fri, fordi nogle virksomheder indtager en dominerende stilling på markedet. Foranstaltninger skal søges tilvejebragt med henblik på at bringe priserne på varerne for nogle af disse produktionsområder ned for herved i det mindste delvis at modvirke de stigende priser for tjenesteydelser eller prisforhøjelserne, der er fremkaldt eller fremmet af det offentlige af sociale eller budgetmæssige årsager.

114. De foranstående betragtninger tjener, skønt de ikke fuldt ud dækker dette udviklede område, til at vise, hvor vanskeligt det vil være at oprette det administrative apparat, der vil være påkrævet for at nå de ønskede resultater. Fra et vist tidspunkt vil det være nødvendigt, at de vigtigste økonomiske kræfter i Fællesskabet — arbejdsgiverne, arbejderne, landmændene og andre selvstændige næringsdrivende — konsulteres enten gennem Den økonomiske og sociale Komité eller på anden måde i forbindelse med forslagernes udarbejdelse. En af hovedfordelene i forbindelse hermed vil være en klarere forståelse inden for hver af de vigtigere samfundsgrupper af motiverne bag de andre gruppers og det offentliges holdning og en koncentration af bestræbelserne med henblik på opnåelsen af det bedst mulige resultat for Fællesskabet. Den europæiske parlamentariske Forsamling skal på et tidligt tidspunkt konsulteres såvel vedrørende principperne for programlægningen som den

nærmere fremgangsmåde ved gennemførelsen heraf.

B. Strukturpolitikken.

115. Når man drøfter Fællesskabets almindelige økonomiske politik, er man tilbøjelig til at tale om den som et harmonisk hele eller i det mindste at forudsætte, at der er større bevægelighed for produktionsfaktorerne, end tilfældet er. Men i virkeligheden er der ikke blot tale om en enkelt økonomikreds; Fællesskabets økonomi består af en lang række forskellige aktiviteter og felter, og overførslen af arbejdere f. eks. fra ét område til et andet er en langsom, vanskelig og smertelig proces.

Selv i fremgangstider er der nogle områder, som er stagnerende eller i direkte tilbagegang, og andre, der befinder sig i egentlig depression.

De offentlige myndigheder har i mange tilfælde en forpligtelse til at bistå i gennemførelsen af de nødvendige tilpasninger, til at hjælpe virksomheder med at omstille sig til nye produktionsområder og til ved oplæring at hjælpe arbejderne til at udfylde nye stillinger.

Traktaten tager sigte på en harmonisk udvikling af Fællesskabets økonomi ved en indsnævring af forskellene mellem de forskellige områder. Fællesskabets strukturpolitik er derfor et nødvendigt supplement til udviklingspolitikken. Denne strukturpolitik har et dobbelt sigte, nemlig dels de økonomiske sektorer som sådanne og dels erhvervenes lokaliseringsproblemer, d. v. s. regionalpolitikken.

Undersøgelse af de økonomiske sektorer.

116. Det er allerede blevet nævnt i forbindelse med opstillingen af et mellemlangt fællesskabsprogram, at Kommissionen ikke ønskede at foreslå, at der på dette tidspunkt skulle opstilles nærmere angivne mål for enkelte erhvervsgræne. Det vil ikke desto mindre af flere grunde være nødvendigt, at der gennemføres detaljerede undersøgelser vedrørende enkelte produktionsområder.

117 a. Mellemlange nationale prognoser kan ligesom årlige økonomiske prognoser ikke med udbytte sammenlignes i generelle

¹⁾ Se kapitel VI.